

Αναβίωσε το κάψιμο του Βαραββά στη Νέα Κίο Αργολίδας

/ [Παράδοση](#)

Κάθε χρόνο, τη Μεγάλη Παρασκευή, στη [Νέα Κίο](#) Αργολίδας αναβιώνει ένα παμπάλαιο έθιμο, μοναδικό στο είδος του, που μας έρχεται από την Κίο της Μικράς Ασίας, όταν κατά την ώρα της περιφοράς του Επιταφίου ο Βαραββάς παραδίδεται στην πυρά, ενώ πολύχρωμα βεγγαλικά πλημμυρίζουν τη νύχτα με ήχο και φως. Ο Βαραββάς, ένα μεγάλο ομοίωμα ανθρώπου, ετοιμάζεται με ιδιαίτερη επιμέλεια από τους υπαλλήλους του Δήμου και στήνεται σε ένα ικρίωμα 8 μέτρων.

Ο Ευρυσθένης Λασκαρίδης, στο δίτομο έργο του Κιανά, αναφέρει ότι η συνήθεια της καύσης του Βαραββά «επικρατούσε από παλαιοτάτην εποχήν». Οι νέοι της Κίου συγκεντρώνονταν την Κυριακή των Βαΐων στα προαύλια των εκκλησιών προκειμένου να πάρουν τις σχετικές οδηγίες για την κατασκευή του ομοιώματος που ξεκινούσε τη Μ. Πέμπτη. Σύμφωνα με τον Λασκαρίδη χρησιμοποιούσαν ξερά χόρτα (ρούμια) τα οποία μετέφεραν από τα βουνά με γαϊδούρια ενώ ο πάσσαλος έπρεπε «να εξευρεθεί δια κλοπής είτε από ημικατεστραμμένης οικίας, είτε από κανένα νταλιάνι.

Όταν το ομοίωμα ήταν έτοιμο, ο αρχηγός -υπό τον φόβο ότι παιδιά από άλλη ενορία θα του βάλουν φωτιά πριν από την ώρα του Επιταφίου-, όριζε σκοπούς «από τους ισχυρότερους και θαρραλεωτέρους νέους». Όταν η περιφορά του Επιταφίου περνούσε από το σημείο όπου βρισκόταν ο Βαραβάς ο αρχηγός έδινε την εντολή και «χιλιάδες αναμμένα κεριά τον επλησίαζαν και τον έδιδον φωτιά. Αι φλόγες, λόγω του μεγέθους του, ανήρχοντο εις μέγα ύψος και αι σπίθες αυτού προκαλούσαν θέαμα φαντασμαγορικών», γράφει ο Ευρυσθένης Λασκαρίδης.

STUDIO B&G
Γ. ΠΑΖΙΑΣ & ΜΠΟΥΤΣΙΩΤΗΣ